

عنوان مقاله:

بهره گیری مولانا از احادیث پیامبر اسلام (ص) و آیات قرآن در دفتر اول مثنوی

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی علوم و مهندسی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

ابراهیم سراوانی - کارشناس ارشد زبان و دبیر ادبیات فارسی دبیرستان های زابل

سکینه پودینه آقایی - دانشجوی کارشناسی ناپیوسته دینی و عربی

خلاصه مقاله:

این مقاله می کوشد تا استفاده ی مولانا از احادیث قرآن مجید و آیات نورانی کلام وحی را در ابیات دفتر اول مثنوی مولانا جلال الدین محمد بلخی مشهور به مولوی را بررسی کند. مولانا برای پر بار ساختن کلام منظوم خود از بسیاری از آیات قرآن بهره های فراوان برده است. همچنین او از احادیث پیامبر مکرم اسلام (ص) در بسیاری از ابیات دفتر اول مثنوی استفاده کرده است که نشان از اطلاعات وافر او از دین و شریعت اسلام و سخنان حکیمانه و برخواسته از بارگاه الهی پیامبر (ص) دارد. مولانا با نگرشی عارفانه ، اولیاء را به سایه ای تشبیه می کند که راه را به سوی خورشید نور « خود سایه خداست، و اولیاء بدان گونه که در دنیا ظاهر می شوند. صورت ظاهر « کاینات » نشان می دهند، چون هستند که به آن نور رؤیت می شوند و این نور، نور محمد(ص) است. در نظر مولوی اشاره به آیات « خورشید خدا مورد نظر از این بابت است که درک و پذیرش حقایق الهی تنها به استدلال نیست. بلکه باید از دل، به معجزات پیامبران ایمان آورد. راه چاره آن هم کنار زدن هوای نفس است. که تا وجود دارد مانع ایمان آوردن می شود. لذا به جای تأویل قرآن و آیات و معجزات، آدمی باید خویش را تأویل کند

کلمات کلیدی:

مولوی ، قرآن ، پیامبر اسلام (ص)، آیات ، روایات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/491935>

